

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/28/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712213839
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712213839.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mliekarenská 10, P.O.BOX 70, IČO: 36 857 033, proti odporcovi: G. G., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom U., Z. XXXX/X, t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou F. M., tajomníčkou Okresného súdu Martin, v konaní o zaplatenie 79,86 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 10C/156/2013-99 zo dňa 9. októbra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol v celom rozsahu navrhovateľov návrh a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia vyplýva, že náklady za operácie banky predstavujú poplatky, účtované bankou podľa Sadzobníka, v zmysle článku VI. bod 4. Zmluvy, ktorú účastníci konania uzavreli. Konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal nárok na poplatky, účtované v období, keď vznikol debet na bežnom účte žalovaného, na poplatky, ktoré boli účtované na ťarchu účtu, a ktorých súčet spolu s úrokmi z týchto nepreukázaných poplatkov tvoril dlh žalovaného. Za takýchto okolností súd nárok navrhovateľa nemal preukázaný.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľ. Uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za nesprávne, pričom poukázal na čl. I. VOP. Je nesporné, že odporcovi boli ustanovenia VOP známe. Navrhovateľ v súlade s ustanoveniami VOP vypovedal zmluvu listom, odporca bol jednak oboznámený s tým, že mu bude zrušený účet a jednak s tým, že má voči navrhovateľovi debetný zostatok. Podľa čl. I. bod 6. VOP je banka oprávnená za ďalšie služby účtovať poplatky v zmysle platného sadzobníka poplatkov. Sadzobník poplatkov, ktorý bol do spisu založený, obsahuje v časti E) Depozitné produkty - Ostatné poplatky body 1.E 4 Sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete na osobnom účte vo výške 20 % p. a. Vzhľadom na uvedené bol navrhovateľ toho názoru, že jeho nárok na sankčný úrok vo výške 20 % je oprávnený. Žiadal, aby súd zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi sankčný úrok vo výške 20 % ročne zo sumy 79,86 Eur od 1. 7. 2011 do zaplatenia a aj to, aby súd zaviazal odporcu uhradiť mu trovy konania tak, ako boli vyčíslené v návrhu. Pre podanie odvolania sú dané dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h), § 205 ods. 2 písm. b), d) O. s. p. Navrhol,

aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy konania.

K podanému odvolaniu sa odporca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľky neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednácia zásada. Prejednácia zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov, ktoré ju preukazujú, je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Účastník má teda povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaný každý účastník konania. Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky a sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; len súd ale rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (viď § 120 ods. 1 O.s.p.). Ani v sporovom konaní úprava neopúšťa zásadu materiálnej pravdy ako protipól zásady formálnej pravdy. Zásada materiálnej pravdy je vyjadrená najmä v § 153 ods. 1 O.s.p. tak, že základom rozhodnutia súdu je zistený skutkový stav. V prípade, ak účastník si nesplní povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie. Každý účastník nesie dôkazné bremeno za svoje tvrdenia. Túto povinnosť má navrhovateľ aj v prípade nečinnosti odporcu. Je na navrhovateľovi, akým spôsobom si povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú splní. Procesným dôsledkom neunesenia týchto základných povinností účastníka konania je však zamietnutie jeho návrhu pre neunesenie dôkazného bremena.

Navrhovateľ si podaným návrhom uplatňuje voči odporcovi debetný zostatok v sume 79,86 Eur, ktorý opiera o uzatvorenú zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ako aj sankčný úrok vo výške 20 % z debetného zostatku podľa sadzovníka poplatkov.

Vo svojom odvolaní sa prevažne venuje odôvodňovaniu vzniku práva na sankčný úrok vo výške 20 % ročne. Úrok však predstavuje príslušenstvo pohľadávky, má voči pohľadávke akcesorické postavenie a základom pre priznanie úroku ako príslušenstva pohľadávky je preukázanie platného vzniku pohľadávky ako takej, ktorá v tomto prípade predstavuje debetný zostatok vo výške 79,86 eur.

Navrhovateľ však v predmetnom konaní neunesol dôkaznú povinnosť a povinnosť tvrdenia vo vzťahu k uplatnenému debetnému zostatku.

Hoci návrh navrhovateľa spĺňa náležitosti v zmysle ust. § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nedostatočné, aby z nich mohol byť vyvodенý vznik právneho nároku navrhovateľa voči odporcovi.

Predloženými listinnými dôkazmi síce preukázal platné uzatvorenie zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, nepreukázal však nárok na zaplatenie sumy 79,86 Eur uplatnenom návrhu. Dôkazné bremeno na existenciu takéhoto dlhu navrhovateľa voči odporcovi zaviazovalo nepochybne navrhovateľa. Je na ňom, akým spôsobom si túto dôkaznú povinnosť splní. Možno však súhlasiť s konštatovaním prvostupňového súdu, že v tomto smere navrhovateľ nepreukázal nárok, t.j. dôkazné bremeno neunesol.

Prvostupňový súd vec prejednal a rozhodol zákonným spôsobom, keď v súlade so zásadou kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom konania realizáciu ich procesných práv priznaných im Občianskym súdnym poriadkom. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. správne a presvedčivo odôvodnil.

Z uvedených dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny vrátane výroku o trovách konania potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, resp. mu ani žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.